

Arif Nihat Asya'yı uğurlarken

Yazan: Refik FikretSAĞNAK

Kahraman Trakya Arif Nihat gibi bir değeri doğurmakla bahtiyardır. O şu bugün, Adana milletvekili olmakla bir kat daha kazanmış bulunuyoruz. Hakikaten Arif Nihat Asya, böyle büyük işler görecek çapta bir vatan çocuğudur.

Onu, 25-30 senedir tanırım. Hele son bir yıl içinde hergün aynı müessesede ve evinde onun bütün duygularıyla beraberim. Bütün düşüncelerimizde birbirimizin gölgesi sarmaş dolaştır. Kastamoni Sultanisinden mezun olup Darülfünunda kendisiyle ilk tanıştığım günden bugüne dek onun bir defa olsun efendiliğini bozduğunu görmedim. Onunla okulda, yolda, gazinoda ve bütün gençlik eğlencelerimizde beraberdim; hakikaten bütün bu taşkınlığa müsait zeminlerde bile o ağırbaşlı idi.

O, çok düşünürdü. Yüksek muallimde gece yarıları uyanıp, kapalı gözleriyle yazdığı altındaki küçük defterine el yordamı ile notlar aldığını bilirim.

Bütün talebe arkadaşlarım ona çok iltifat ederlerdi: Ahmet Kudsi Tecer, Ahmet Hamdi Tanpınar, Necip Fazıl ve Rıfki Melül Meriç gibi meşhur imzalı dostlarımızın yanındaki bütün arkadaşlar

Şimdi size Arif Nihat Asyanın Kanatlar ve Gagalar'ından satırlar okuyacağım:

(Onlar asil doğmuşlar, çocuğum bize de asil ölmek kaldı.)

Arif burada bütün hayatını açıklıyor. Hakikaten Arif doğar doğmaz akrabalarının elinde kalmıştır. Ben kendi hesabıma, Arif Nihat'ın hayatındaki büyük mağmuniyeti burada bulurum.

(Şu kapı altın anahtarlarla kilitlendim, diye öğünmesin. Yumruklarla, taşlarla, baltalarla kırılacaktır.)

Arif burada sakin hayatı içinde saklanmış hamla bekliyen ihtilâli anıdır.

(Bu ince ağacı yapıya yaramaz diye

bir köşeye bıraktılar; güzel bir bayrak direği olabilirdi.)

Arif burada kendini çekemiyenlere cevap veriyor. Nitekim de işte bugün bir bayrak direği olmuştur.

(Bu uzun gölgeyi boyun mu sandın?)

Bu, kendini beğenenlere ait güzel bir hicivdir, alaydır.

(Büyük adamlarla konuşmasını bilmiyor, demişsin. Bu, onun suçu.. kendini büyük adam bilmek te senin suçu.)

Arif'in esprileri içinde bu gayet yerinde söylenmiş ve kendisine laf atmış olan küçük insanlara sert bir yumruktur

(Tekerlekleri dört köşe bir arabaya bindirdiler bizi. Bir gidiştir gidiyoruz.)

Bunda, zamana vurulmuş harikulâde bir tokadı dehşetini duymamak imkânsızdır. Son olarak şunu da aklımdan söyleyeyim, yine onun:

(Bana al dediler, mor dediler, yeşil dediler... Fakat kendileri kara'da kaldı.)

Bu da Arif Nihat Asya'nın çekemiyenleri tarafından, kendisine sürülmek istenen lekelerle karşı verdiği susturucu bir cevabı,,

Şunu da unutmamalıdır ki, Arif'in bugünkü demokrasi zaferinde sanatının büyük payı aşikârdır.

